

Metsora' – Leviticus 14:1 – 15:33

Aliyah 1 – Leviticus 14:1 – 14:12

In de vorige *parshah* zagen we al dat een melaatse of *metsora'* beschouwd wordt als een levende dode. Melaatsheid gaat over geestelijk dood zijn, over oppervlakkig leven, over kwaadspreken, over hoogmoed en over gierigheid. In deze *parshah* zullen we zien dat de **reiniging van de *metsora'*** daarentegen over de **geestelijke wedergeboorte** gaat. Het ontvangen van een heel nieuw leven, dat bevrijd, gereinigd en goed is.

De huidige *aliyah* begint met prachtig en ongelooflijk nieuws: men kan van melaatsheid genezen en gereinigd worden. Dit is zelfs de bedoeling, want melaatsheid was niet zomaar één van de vele ziektes, die de ronde deden. Nee, melaatsheid was een teken van God om de mens aan het denken te zetten en tot inkeer te brengen.

Op de dag van zijn reiniging moet de melaatse **naar de priester gebracht worden**. Opvallend is de **passieve** werkwoordsvorm. De melaatse gaat niet zelf naar de priester toe, maar wordt naar de priester gebracht. Dit is ook het geval op het moment dat de melaatsheid geconstateerd wordt. Volgens Leviticus 13:2 moest de melaatse op dat moment ook naar de priester gebracht worden door anderen.

Dit leert ons dat melaats worden en gereinigd worden van melaatsheid niet mogelijk is vanuit jezelf. Als je geestelijk dood bent, kun je dat zelf niet inzien. Ook kun je jezelf hier niet van genezen. Je kunt jezelf geen nieuw geestelijk leven inblazen. Hierbij heb je de hulp van anderen nodig. Daarom is het belangrijk en noodzakelijk om **op elkaar te letten** en elkaar bij de hoogste priester Yeshua te brengen, mocht er sprake zijn van geestelijke dood of herleving.

Maar de omgekeerde beweging vindt ook plaats, **de priester gaat het kamp uit**, naar de melaatse toe. Hoe kon de melaatse immers tot de priester naderen, als hij niet in het kamp mocht komen? De priester laat zijn heilige positie van comfort achter zich, om zich te bekommeren om een onreine melaatse buiten het kamp. Dit wijst heen naar **Yeshua hamashiach**, die zijn goddelijke heerlijkheid en heiligheid in de hemel achter zich liet, om als priester naar de goddeloze en onreine aarde te komen. Dit deed Hij, omdat zijn hart brandt van passie om geestelijk dode mensen tot leven te wekken!

Om de melaatse te reinigen, werden er twee reine vogels genomen. Ook werd er een cedertak, een strip karmozijn (wol) en wat hysop genomen. Deze laatste drie ingrediënten lijken naar de uittocht uit Egypte met **Pesach** te verwijzen. Daar werd het bloed van het lam met hysop aan de deurpost gesmeerd, zodat de doodsengel aan het huis van de Israëlieten voorbij zou trekken.¹ De cedertak lijkt naar de deurpost te verwijzen, de rode karmozijnwol naar het bloed van het lam en de hysop naar de hysop waarmee het bloed op de deurpost gesmeerd moest worden. De melaatse ontsnapt dus aan de **doodsengel**.

¹ Ex. 12:22.

En de **twee vogels** dan? De ene wordt geslacht in een voorwerp van aardewerk, boven stromend water. De andere wordt levend, samen met het cederhout, het karmozijn en de hysop in het bloed gedoopt van de geslachte vogel, nog steeds boven stromend water. Dan wordt het bloed zevenmaal op de melaatse gesprenkeld en wordt de vogel losgelaten in het open veld.

Dit zijn handelingen boordevol symboliek. Allereerst laten deze twee vogels **twee mogelijkheden** zien: ofwel de melaatse komt te sterven, ofwel de melaatse gaat vrijuit. Dit laat zien dat melaatsheid een doel diende. **God coacht de mens** door middel van melaatsheid. Hij stelt de mens twee mogelijkheden voor ogen en wijst hem het juiste spoor naar een leven in vrijheid. Eigenlijk is de aanwezigheid van melaatsheid dus genade van God. God bemoeit zich dan rechtstreeks met het sociale en geestelijke leven van de mensen en stuurt hen nog bij.

Maar er valt nog veel meer in deze twee vogels te ontdekken. We zagen in de eerste *aliyah* van de vorige *parshah* al dat er een vogel geslacht werd om vrouwen te reinigen na hun bevalling. Toen zagen we dat deze vogel, een duif, in verband staat met de Heilige Geest die nieuw leven schept. De **Heilige Geest** zweefde en broedde namelijk over de **chaoswateren** om nieuw leven voort te brengen. Dat was zowel bij de schepping als bij de zondvloed het geval.²

Bij de reiniging van de melaatse gebeurt iets soortgelijks. De melaatse ondergaat een totale, nieuwe, geestelijke geboorte. Daarmee wordt voor hem eigenlijk de hele **schepping opnieuw geboren**. Alles doet daarin mee. De hemel, want de vrije vogel vliegt de hemel tegemoet. De aarde, want de vrije vogel wordt in het open veld losgelaten en de geslachte vogel wordt in een aardewerken kruik gestopt. En de zee, want alles vindt boven stromend water plaats.

Dit laat zien wat er met de melaatse gebeurt bij zijn reiniging: een gesloten hemel wordt voor hem een geopende hemel. Een opgesloten leven op aarde, wordt een vrij en vruchtbaar leven op aarde. En de chaoswateren, waar Gods Geest over zweefde, worden tot levend of stromend water. Letterlijk staat er in vers 5 en 6 **mayim chayim**, wat 'water van het leven' betekent. Doodswater wordt voor hem tot levenswater.

De reiniging van de melaatse heeft alles te maken met de reiniging van de barende vrouw. De **barende vrouw** laat lichamenlijk nieuw leven geboren worden. Maar de melaatse wordt geestelijk in een nieuw leven geboren. Daarom waren zowel de vrouw als de melaatse na het geboortemoment nog 7 dagen onrein en werden zowel het pasgeboren kind als de melaatse op de 8ste dag aan de Heer en de gemeenschap voorgesteld.

Nogmaals de 2 vogels laten 2 mogelijkheden zien. Het moment van een bevalling is altijd spannend. Het gaat om leven of sterven. De baby wordt in een nieuwe wereld geboren en krijgt nieuw leven of het haalt de bevalling niet en sterft. Zo ook de melaatse: hij wordt ofwel geestelijk in een nieuwe wereld geboren of hij haalt het niet en sterft geestelijk.

² Gen. 1:2, Gen. 8:8-12. www.ingeestenwaarheid.nl > Bijbelstudies > Torah > Leviticus > *Tazria*'.

De vogels verwijzen dus ook naar de Heilige Geest, die de melaatse het nieuwe leven inblaast. Immers een **geestelijk dood persoon**, mist nu juist de **Heilige Geest** van God. De levensadem van God ontbreekt hem, tijdens zijn melaatsheid. Daar is de geslachte vogel het beeld van. Maar zijn reiniging hangt samen met die vogel, die weer vliegen gaat. Weliswaar in bloed gedoopt, net als een pasgeboren kind, wat nog onder het geboortebloed van zijn moeder zit. Zonder offers ontstaat er namelijk geen nieuw leven.

Verder verwijst het levende water ook naar het **doopwater**. De doop is bij uitstek het beeld van geestelijke wedergeboorte. Je sterft in het water aan een oud leven en staat in een nieuw, geestelijk leven op. Zo wordt je door het geboortewater van Gods Geest heen geboren in een totaal nieuw leven. Daarom zegt Yeshua ook tegen Nicodemus: *Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet **geboren wordt uit water en Geest**, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan. Want wat uit vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest.*³

De melaatse moet volgens de verzen 8-9 op de eerste dag van zijn reiniging zijn kleding wassen, zijn haar afscheren en zichzelf wassen. Dan mag hij weer in het kamp komen, maar hij mag zijn tent nog niet binnengaan voor **zeven dagen**. Op de zevende dag moet hij zichzelf en zijn kleding namelijk nogmaals wassen. Ditmaal moet hij specifiek zijn vlees wassen en moet hij zelfs zijn wenkbrauwen en baard afscheren.

Net als bij de barendende vrouw is zijn reiniging dus een tweetrapsraket met zeven dagen ertussen. Het bloed van de geestelijke wedergeboorte moet nog stoppen te vloeien. Ook van een geestelijke **wedergeboorte** geldt, dat het **in gebrokenheid** ter wereld komt. Het kost even tijd, voordat het nieuwe leven zichtbaar gaat worden en gaat overheersen.

Opvallend is dat de melaatse zijn eigen tent niet mag binnengaan. Dit staat in schril contrast met de 7 dagen van de priesterwijding, waarbij de priester 7 dagen lang niet uit de Tent van de Heer mochten wijken. En ook in contrast met de 7 dagen van het Loofhuttenfeest, waarin de mensen 7 dagen lang in hun tent moesten wonen. Hier wordt nogmaals duidelijk dat de melaatse, in tegenstelling tot de priesters, niet van de heilige kant de samenleving binnenkomt, maar **vanuit de onreine kant**. Hij deelt deze dagen nog niet ten volle in het leven van de gemeenschap en in het leven in Gods nabijheid. Er is een periode van toenadering.

Ditzelfde **contrast** wordt zichtbaar als de melaatse tegenover de **nazireeër** plaatsen. De melaatse moet namelijk bij zijn reiniging zijn haar afscheren, net zoals de nazireeër, die zijn nazireeërschap ten einde bracht. Met dit verschil dat de nazireeër zijn hoofdhaar afscheert bij de ingang van de tabernakel en dat dit haar op het altaar in vuur opgaat. De nazireeër offert zijn heilige haar in de Tent van de Heer. De melaatse laat zijn onreine haar achter buiten de tent. Zo mag de melaatse weer tot de heilige zaken naderen en zo mag de nazireeër weer tot de profane zaken naderen (zoals wijn en sterke drank). Ze komen beiden van verschillende kanten de volle samenleving weer binnen. Beiden ervoeren ze namelijk voor een tijd een heel eigen manier van **afzondering**.

³ Joh. 3:5-6.

Een **interessant uitstapje** is in dit verband, wat de Babylonische Talmud in traktaat *Menachot* 88a vermeldt: *de Mishna* zegt:

Waar werd de maatbeker van een kwart log voor gebruikt? Voor de kwart log water om de melaatse te reinigen en voor de kwart log olie, die de nazireeër brengt als zijn nazireeërschap voorbij is.

Waar werd de maatbeker van een half log voor gebruikt? Voor de half log water voor de verdachte vrouw (sota) en de half log olie voor de dankoffers.

Waar werd de maatbeker van een log voor gebruikt? voor alle standaard voedseloffers.

Ziet u de **tegenstellingen**? De melaatse wordt tegenover de nazireeër geplaatst. Voor beiden was dezelfde maatvoering aan vloeibare materialen nodig. Maar voor de melaatse was dat water, voor de reiniging. En voor de nazireeër olie, als teken van zijn zalving en wijding, die hij teruggeeft aan God.

En de verdachte vrouw wordt tegenover de dankoffers geplaatst. Dit gaat om een vrouw, die verdacht wordt van overspel. Er is dan sprake van wantrouwen en afgunst bij haar partner. Dit staat recht tegenover de dankoffers, waar juist sprake is van vertrouwen en dankbaarheid. Bij de vrouw gaat het dan ook om water en bij de dankbaarheid om olie.

Tenslotte is de volle log een tussenmaat, die maar één toepassing heeft. Dat zijn namelijk de standaard voedseloffers, die tussen de **heilige en onheilige** zaken in vallen.

Op de **achtste dag** neemt de (voormalig) melaatse **drie lammetjes**, twee mannelijk en één vrouwelijk. Daarnaast neemt hij een **log olie**, de standaardmaat voor een voedseloffer. Er wordt zowel olie door het meel, als bij het brood gedaan. Zie voor de betekenis hiervan *parshat wayiqra' aliyah 2*. Ook neemt hij **drie-tienden efa fijn meel**. Dit was de voorgeschreven maat voor drie lammetjes. Uit Numeri 15:4-5 kunnen we namelijk opmaken dat er bij de voedseloffers één-tiende efa meel per lammetje gebracht moest worden. Dus voor drie lammetjes is dit drie-tienden efa.

Interessant is dat die drie-tienden qua hoeveelheid opwegen tegen de hoeveelheid meel bij het voedseloffer van **een jong rund**, volgens Numeri 15:9. Dus die drie lammetjes lijken samen op te wegen tegen een jong rund. Nu staat het jonge rund voor de levenskracht in de dop. Maar hier wordt deze **opgesplitst** in drie oprechte lammetjes en wordt er ook een vrouwelijk lammetje ingevoegd. Dit betekent dat de melaatse iets geleerd heeft tijdens zijn melaatsheid. Hij heeft geleerd oprecht, nederig en barmhartig (met baarmoederlijke gevoelens) te zijn. Hij zal niet meer in zijn eigen kracht groeien en hoog van de toren blazen. Nee, zijn leven is nu een optelsom van **oprechtheid, nederigheid en barmhartigheid**. Daarin zal hij nu gaan opgroeien.

Vervolgens wordt de melaatse op de achtste dag door de priester bij de ingang van de Tent van de Ontmoeting gebracht, voor het gezicht van de Heer. Hier zijn we weer bij het hoofdthema van *wayiqra'* (Leviticus), namelijk het **naderen tot de Heer**. De melaatse nadert niet zelf, maar wordt door de priester in de aanwezigheid van de Heer gebracht. Wat moet dat als een enorm voorrecht gevoeld hebben, na een lange tijd uit de gemeenschap van mensen en van God gebannen te zijn geweest!

Het eerste lam wordt als **schuldoffer** geslacht door de priester. In de volgende *aliyah* zullen we zien dat de andere twee lammetjes als zondoffer en brandoffer geslacht worden. Waarom hoort het schuldoffer nog bij deze *aliyah*? Omdat het schuldoffer de weg baande om weer in de **gemeenschap** te mogen komen. Zolang er schuld op een persoon lag, gaf dat verwijdering. En in deze *aliyah* gaat het er nu juist om dat de melaatse weer in de gemeenschap van mensen en van God mag komen. Het zondoffer in de volgende *aliyah* gaat dan over de zonde, die op de melaatse lag en die hem persoonlijk onder een vloek bracht. En het brandoffer is een offer ter toewijding.

Om deze *aliyah* af te sluiten: zoals in de vorige *parshah* al gezegd; **onze wereld is vol van melaatsen**, al wordt dat niet meer herkent of erkent. Er wandelen veel levende doden rond, mensen die het aan de buitenkant gemaakt lijken te hebben, maar die geestelijk dor en doods zijn. Er huist geen goddelijk leven in hun hart. Dat is triest en zorgt ervoor dat deze wereld verduistert en verkilt.

Hoe graag zouden we niet willen dat Gods Geest weer door deze wereld gaat waaien. Dat geestelijke doden opnieuw geboren worden, gaan ademen en in Gods nieuwe wereld gaan leven. Laten we voortdurend daarvoor vasten en bidden. En laten we mensen bij de priester brengen. Vertel hen over **Yeshua hamashiach**, die deze wereld het nieuwe leven geeft.

*Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Yeshua hamashiach, die ons, naar zijn grote barmhartigheid, **opnieuw geboren deed worden** tot een levende hoop, door de opstanding van Yeshua hamashiach uit de doden, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkbare erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor u!*⁴

Welke lessen hebben we nu geleerd?

1. De **reiniging van de melaatse** staat symbool voor de **geestelijke wedergeboorte**
2. Het is noodzakelijk om geestelijk dode mensen **bij Yeshua te brengen**
3. **God coacht** de mens door melaatsheid
4. De **Heilige Geest** laat ons **opnieuw geboren** worden in een totaal nieuwe wereld
5. De **doop** is hier het teken van
6. Ook de geestelijke geboorte komt **in gebrokenheid** en fases
7. De gereinigde melaatse leeft nu in **oprechtheid, nederigheid en barmhartigheid**
8. Doel van de reiniging is dat de melaatse weer **tot God en mensen mag naderen**
9. **Alleen door Yeshua** kunnen de mensen in deze wereld opnieuw geboren worden

⁴ 1 Petrus 1:3-4.